

วิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 63-69

นำเสนอเมื่อ : 26 ม.ค. 2552

รวบรวมโดย **นิคม พวงรัตน์** ศษ.ม. เทคโนโลยีการศึกษา (มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

บทวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
ในฐานะที่เป็นนักการศึกษา และนักเทคโนโลยีการศึกษา
สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด ๙ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๓

รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่สื่อดิจิทัลและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ
การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔

รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ
สื่อสิ่งพิมพ์อื่นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นโดยเร่งรัดพัฒนาขีดความ
สามารถในการผลิตจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
ทั้งนี้โดยเปิด

ให้ มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕

ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้
ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖

เด็กไทยมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกๆ ที่ทำได้เพื่อให้มีทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗

รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๖๘

ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทานและผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนรวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิตการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด

ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙

รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทวิเคราะห์ ของนักศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา

ในฐานะที่ผมเป็นนักเทคโนโลยีการศึกษา ผมเห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด ๙ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ฉบับนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ยังต้องใช้เวลาในการพัฒนาบุคลากรอีกนาน อย่างเช่น มาตราที่ 65 ได้กล่าวไว้ว่า “ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ “ซึ่งปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่าครู อาจารย์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องของส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับ เรื่องของเทคโนโลยีเท่าที่ควร เพราะว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ได้พัฒนามาเมื่อไม่นานนี้เอง ครูอาจารย์ส่วนใหญ่ จะเกิดก่อนเทคโนโลยี ยังสับสนและตามไม่ทัน ทำให้ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีได้ หรือหากใช้ได้ก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร

อย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนสามารถใช้และผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้

ในส่วน of มาตราที่ 66 ก็ได้กล่าวไว้ว่า

“

เด็กไทยมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกๆ ที่ทำได้เพื่อให้มีทักษะ

เพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ ขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการศึกษาที่นักเรียนได้ในโอกาสแรกนั้นยังมีทักษะไม่เพียงพอที่จะนำไปแสวงหาความรู้

ด้วยตนเอง ต้องอาศัยคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญอีกมาก เพราะทักษะที่ได้ในอดีตกับที่จะเอามาใช้ในปัจจุบันมันจะต่างกัน และยิ่งถ้าเด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่เรียนต่อจะเห็นได้ว่าบุคคลเหล่านี้จะไม่สนใจเทคโนโลยีทางการศึกษา ทำให้ ทักษะที่ในครั้งแรกถูกลืมไป

พระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการมีส่วนเกี่ยวข้องของมากที่สุด ต้องให้ความสำคัญให้มาก เพราะวัยยุคนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีเด็กส่วนใหญ่ก็เห็นความสำคัญมากในเรื่องนี้

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9

- มาตราที่ 63 แม้ว่าจะมีการจัดรูปแบบการให้การศึกษาที่หลากหลายเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เรียน แต่ก็จะมีปัญหาในเรื่องการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครูและนักเรียน เช่นการเรียนทางอินเทอร์เน็ต ถ้านักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตไม่เป็นก็ไม่สามารถเรียนได้

- มาตรา 64 ถึงจะเป็นมาตราที่ควรให้มีการส่งเสริมอย่างยิ่ง แต่รัฐก็ควรควบคุมอย่างใกล้ชิด

- มาตรา 65 แม้ว่าจะมีการส่งเสริมอย่างมากในปัจจุบัน แต่ก็จะมีปัญหาในคนรุ่นเก่าบางส่วนที่ไม่ค่อยจะยอมรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ ทั้งที่คนรุ่นใหม่จะรับเข้ามาอย่างมาก

- มาตรา 66 ในปัจจุบันก็มีการส่งเสริมเช่นกันแต่ก็ไม่ทั่วถึงในเขตชนบทไกลๆ

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ดิฉันมีความคิดเห็นว่า ใน

มาตรา 63 ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบใดก็ตาม การที่รัฐจัดให้มีเทคโนโลยีทางการศึกษาขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องคำนึงถึงความพร้อมของพื้นที่ที่จัดสรรและพื้นฐานของผู้เรียนด้วย

มาตรา 64 ไม่ว่าจะอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีจะก้าวหน้าและมีความพร้อมต่อผู้เรียน มากเท่าไร แต่

ถ้าเราไม่พัฒนาพื้นฐานให้เด็กความเจริญก็จะยังคงไม่เกิดกับประเทศเราแน่นอนเพราะเราต้องเร่งเครื่องและส่งเสริม

ให้จริงจังกทั้งสองฝ่าย

มาตรา 65 เราต้องคำนึงถึงผู้ที่ไม่ตามเทคโนโลยี
คือเป็นพวกคนสมัยเก่าที่เขาไม่ยอมรับว่าจะทำอย่างไรให้เขายอมรับเพราะบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลระดับสูงถ้าเราพัฒนาเขา

ไม่ได้เขาก็ไม่สามารถพัฒนาใครได้เช่นกัน

มาตรา 66 การพัฒนาความรู้ของเด็กเราต้องคิดถึงเด็กที่ด้อยการศึกษา
และอยู่ไกลการพัฒนาให้พวกเขาได้มีบทบาทบางในการเรียนรู้เพื่อที่จะได้มีความรู้ติดตัว

มาตรา 67 ในกระบวนการติดตาม ตรวจสอบ
และประเมินผลทางเทคโนโลยีจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเพราะชีวิตกับเทคโนโลยีต้องควบคู่กันไปในโลกปัจจุบันนี้อยู่แล้ว

บทวิเคราะห์

มาตรา63

ถ้าจะให้การศึกษาในยุคของ IT
ที่กำลังเข้ามามีบทบาทอย่างมากในปัจจุบันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว
หัวเรื่องใหญ่อย่างรัฐบาลก็ต้องให้การสนับสนุนหรือบริการโดยอาจจะให้เปล่าในเรื่องอุปกรณ์ software หรือสิ่งต่างๆ
โดยจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอย่างเต็มประสิทธิภาพ
เพราะตอนนี้ทุกสถาบันต่างก็พยายามผลักดันตัวเองออกสู่โลกภายนอกให้มากที่สุดอยู่แล้ว
เพื่อจะได้ให้ประเทศพัฒนาอย่างมีศักยภาพสูงสุดทั้งการศึกษานอกระบบ ในระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

มาตรา64

นอกจากการส่งเสริมในเรื่อง software
แล้วควรมีการส่งเสริมด้านการพิจารณาหลักสูตรที่จะจัดสรรให้ผู้เรียน ให้เป็นไปในแนวทางใด
สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนควรเน้นให้มีประสิทธิภาพพอๆกัน บทเรียนต่างๆ
ควรมีการทบทวนให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงไปด้วย การให้เอกชนเข้ามามีส่วนพัฒนาหลักสูตร
นำเสนอความคิดใหม่ๆ เผยแพร่การเรียนรู้ที่ทันสมัยถูกต้องตามสมควรในขอบเขต
น่าจะเป็นสิ่งดีเพราะในปัจจุบันการพัฒนาของผู้ที่มีทุนเอง
ไม่ต้องรอนงบประมาณก็จะไปได้ไกลกว่าการพัฒนาการศึกษาของรัฐที่ต้องรอนงบประมาณ
การพัฒนาย่อมล้ำชุกกว่ากันมาก
รัฐบาลควรลดค่าใช้จ่ายของเอกชนลงบ้างเพื่อจะได้ให้เอกชนเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาการศึกษาของชาติ
เพราะการทำได้ก็ทำตามที่มีการใช้ทุนทรัพย์สูงเมื่อพลาดแล้วยอมก้าวไปได้ยาก

มาตรา65

มาตรานี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึงเพราะบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ทั้งที่เป็นผู้ผลิต
ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเอง ต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพสูงสุด มีศีลธรรมจริยธรรมในตัวเองที่จะนำสิ่งเหล่านี้

ใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ รัฐบาลควรมีการเลือกสรรผู้ที่จะผลิตสื่อ ที่เป็นความรู้ต่างๆ ออกเผยแพร่ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันไม่สับสน พร้อมทั้งผู้คอยดูแลผู้ที่จะให้บริการเทคโนโลยีด้วย ควรจัดให้มีการแนะแนว และสอดคล้องดูแลการใช้บริการให้เป็นไปในแนวทางที่ดีช่วยให้การใช้สื่อเป็นไปด้วยความเต็มประสิทธิภาพที่สุด

มาตรา66

ในเรื่องตรงนี้จะมองแล้วเป็นการเปิดโอกาสให้การศึกษาที่อิสระให้แก่เยาวชนแต่การศึกษาที่มอบให้ นั้นควรมีผู้ที่แนะนำ ให้ การศึกษาควรนำเสนอให้อยู่ในขอบเขตที่ถูกต้องตามหลักสูตรการศึกษาจริยธรรม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และรัฐควรจัดสรรให้มีโอกาสได้ศึกษากันตลอดทั้งชีวิต โดยให้เน้นหนักในช่วงแรกให้มากที่สุดเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีต่อไปภายใต้ภาวการณ์ที่ต่างต่าง คำกล่าวที่ว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน “ ดังนั้นการจัดการศึกษาควรจัดเทคโนโลยีให้เหมาะสมที่สุด

มาตรา67

เมื่อรัฐบาลมีการเปิดโอกาสนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาแล้วควรมีการส่งเสริมพัฒนาให้ถึงขีดศักยภาพที่สูงสุด

เพื่อการพัฒนาอย่างมีคุณค่า ควรจัดให้มีการวิจัยเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา วิเคราะห์ ค้นหา ตรวจสอบคุณภาพงานพร้อมทั้งเลือกสรรงานที่มีคุณภาพเพื่อการศึกษาออกสู่สังคมให้มากที่สุด

มาตรา68

มาตรานี้เป็นมาตราที่ค่อนข้างสำคัญเพราะการพัฒนาที่ก้าวไกลย่อมต้องใช้ทุนทรัพย์สูง เพราะฉะนั้นรัฐควรจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ให้มากที่สุดเพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาชาติเป็นอย่างยิ่งไม่แพ้การพัฒนา

ด้านอื่นๆเลย รัฐบาลควรจัดตั้งโครงการในเรื่องนี้โดยเฉพาะสนับสนุนอย่างเป็นทางการให้อย่างดี

มาตรา69

รัฐบาลควรมีผู้คอยดูแลตรวจสอบเรื่องการใช้การผลิต ควบคุมทั้งภาคเอกชนที่เข้ามาและผู้ที่ใช้สื่ออย่างอิสระทั้งหลาย เพื่อประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม หน่วยงานนี้จะทำหน้าที่ประสานงานทุกอย่างเกี่ยวทุกด้านเช่นด้านกฎระเบียบ

นโยบายต่างๆที่จะเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ที่สำคัญหน่วยงานนี้ควรมีสិทธิบริหารตัวเองอย่างมีอิสระ

การศึกษาของชาติจะพัฒนาไปได้ไกลย่อมขึ้นอยู่กับทุกฝ่ายร่วมมือร่วมใจกัน

บทวิเคราะห์ของผู้รวบรวม

ในฐานะนักเทคโนโลยีการศึกษา เห็นว่า

มาตรา ๖๓

รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมตามความจำเป็น ..ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาการศึกษา โดยอาศัย พรบ.การศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งเครือข่ายสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษาแห่งชาติ หรือที่เรียกว่า EdNet ซึ่งเป็นการรวมเอาเครือข่ายทางการศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น Unet Schoolnet มารวมไว้ด้วยกันใ้มหาวิทยาลัยในภูมิภาคเป็นแม่ข่าย(Node) ให้การบริการ กับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ทุกระดับ

มาตรา ๖๔

รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นโดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิด

ให้ มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม .

..ปัจจุบันรัฐได้สนับสนุนโดยกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา รวมทั้งกระทรวงโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาปฏิรูปการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นให้เป็นเครื่องมือ ในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และมีความมุ่งหวังที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกันในทุกด้าน โดยมีแผนปฏิบัติการ 4 แผนคือ

1. แผนปฏิบัติการด้านพัฒนาบุคลากร (People ware)
2. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเนื้อหา สื่อ และซอฟต์แวร์ (Software)
3. แผนปฏิบัติการด้านการแผนงานจัดหาระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์(Hardware)
4. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบเครือข่าย (Network)

มาตรา ๖๕

ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖

เด็กไทยมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้เพื่อให้มีทักษะเพียงพอที่จะ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗

รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรูของคนไทย

มาตรา ๖๘

ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทานและผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการตามสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนรวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิตการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด

ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙

รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา...รัฐได้จัดตั้งกระทรวง

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานกลางที่จะตอบสนองนโยบายตามมาตรานี้แล้ว

ที่มา <http://www.kunkroo.com/techno.html>